

A young boy and an elderly man are sitting on the ground in a rural, wooded area. The boy, on the left, is wearing a light blue long-sleeved shirt, dark blue trousers, and a white cap. He is holding a large open book. The man, on the right, is wearing a brown long-sleeved shirt and patterned shorts. He is also holding a book and looking down at it. They are both barefoot. The background shows dry brush and trees, suggesting a rural or forest setting. The lighting is warm, indicating it might be late afternoon or early morning.

30 DAGERS BØNN

FOR VERDENS MUSLIMER

2. APRIL - 1. MAI 2022

30-årsjubileum: 1992 - 2022

30 DAGERS BØNN

FOR VERDENS MUSLIMER

2. april – 1. mai 2022 (31. utgave)

Denne bønneguiden er en del av en årlig internasjonal, felleskristen bønneaksjon. Oversatt til over 40 språk.

ORIGINALENS TITTEL:

30 Days of Prayer for the Muslim World
Copyright © 2022 30 Days of Prayer
International, www.pray30days.org

Norsk versjon copyright © 2022
Norsk råd for misjon og evangelisering
(NORME) www.norme.no

SAMARBEID

Bønneguiden er produsert i samarbeid med NORME av Frontiers Norden, Norsk Luthersk Misjonssamband, Ungdom i Oppdrag og Åpne Dører. Flere andre organisasjoner har gitt sin tilslutning til aksjonen.

ORGANISERING I NORGE

Bønneaksjonen i Norge koordineres av NORME og er basert på dugnadsinnsats og samarbeid innen et voksende nettverk av organisasjoner og engasjerte enkeltpersoner.

TAKK

En stor takk til alle frivillige som har bidratt med oversettelsesarbeid, korrekturlesing og promotering, både i år og tidligere.

FINN UT MER

Denne guiden er ikke ment som grundig teologisk undervisning om islam eller om hvordan kristne kan dele Guds kjærlighet med muslimer. Vil du vite mer, ta en titt på ressursene omtalt bakerst i heftet.

HOLD DEG OPPDATERT:

Det er flere måter å holde deg oppdatert. Du kan få daglige meldinger under årets bønneaksjon og oppdateringer om de kommende år.

«Like» vår facebook-side:

«30 dagers bønn for verdens muslimer»

Har ikke Facebook? Få meldinger på mail via www.30dagersbonn.no

UTSKRIFTSVERSJON:

Last ned og skriv ut flere bønnehefter. En utskriftsvennlig versjon av denne bønneguiden i A4 format (og flere andre alternativer) finnes på nettsiden.

Av hensyn til personvern er noen navn endret.
Alle bilder er brukt med tillatelse.

Vi feirer 30 år!

Velkommen til 2022-utgaven av 30 dagers bønn for verdens muslimer

For 30 år siden ...

I april 1992 var ledere for en misjonsorganisasjon samlet ved Rødehavet i Midtøsten. Fastemåneden Ramadan var nettopp over, og lederne var i bønn mot slutten av sin samling. Mens de ba fikk de en mektig og uventet opplevelse av Guds nærvær. De kjente på et kall til øke sin innsats overfor verdens muslimer.

De som var tilstede beskrev det som en tydelig åpenbaring og et sterkt budskap om å omfavne verdens muslimer i all deres mangfold og se dem med Guds øyne - som skapt og elsket av ham. De overga seg til Guds kall og begynte med 30 dager i bønn

De som var tilstede beskrev det som en tydelig åpenbaring og et sterkt budskap om å omfavne verdens muslimer i all deres mangfoldighet og se dem med Guds øyne – som skapt og elsket av ham.

og faste for verdens muslimer. Året etter fulgte de opp med en ny runde med 30 dager i bønn. De lagde en bønneguide så flere kunne bli med. Kristne som arbeidet blant muslimer ble invitert til å skrive om utfordringer og muligheter for å inspirere til

bønn. Et lederteam ble dannet for å koordinere et stadig økende behov for distribusjon og oversettelse.

Engasjementet og deltakelsen vokste år for år. Flere organisasjoner og kirker ble med og bidro til innhold, oversettelse og spredning av bønneguiden. Utallige kristne ble inspirert til å be for muslimer. I dag, 30 år senere, er det anslagsvis en million mennesker rundt om i verden som bruker bønneguiden, som nå produseres på over 40 språk. Det hele begynte med en liten gruppe som ble utfordret til å elske muslimer.

Frukten av trofast bønn

I 2015 satte bønneguiden fokus på forskning gjort av misjonsleder David Garrison. Han hadde sett nærmere på Jesusvekkelser blant muslimer – dokumenterte tilfeller der minst 1000 fra samme muslimske lokalsamfunn hadde begynt å følge Jesus. Garrison oppdaget at det fantes veldig få slike bevegelser i løpet av islams første 1250 år. I samme periode hadde antallet muslimer i verden vokst til over 1,6 milliard muslimer i verden.

Men han så en plutselig endring mot slutten av 1900-tallet. Jesusbevegelser dukket opp i Algerie, Sentral-Asia,

Fra 2000 til 2013 var antall bevegelser mangedoblet – noe helt historisk sammenlignet med de tolv forrige århundre!

Bangladesh, Iran, osv. Fra 2000 til 2013 var antall bevegelser mangedoblet - noe helt historisk sammenlignet med de tolv forrige århundre!

(Les mer om dette i David Garrisons bok: A Wind in the House of Islam.)

Gud viste tillit til en gruppe ledere i 1992 og inspirerte dem til bønn for verdens muslimer. Samtidig ble tusenvis av muslimer rørt ved Guds Ånd og ført til troen på Jesus. Du som bønnemenneske vet at bønn kobler oss sammen med Gud og hans hensikter. I dag ser vi hvor virkekräftig 30 år med trofast bønn kan være.

Opplæring og inspirasjon

I løpet av 30 år har vi bedt for og velsignet muslimer, med et ønske om at de kan få høre om Jesus og tro på ham. Samtidig har vi brukt bønneguiden for å lære kristne mer om muslimer.

Mens nyhetsoverskrifter periodevis har gitt et fiendebilde av muslimer, har bønneguiden vært trofast mot kallet til å se på muslimer som skapt og elsket av Gud.

Artiklene i bønneguiden har kommet fra folk som kjenner muslimer som sine naboer og venner. Derfor er det veldig oppmuntrende hver gang vi har fått høre fra folk som, gjennom de ulike kulturer og grupper presentert i bønneguiden, har fått en åpenbaring om Guds hjerte for muslimer.

Med blikket framover

Helt fra begynnelsen har bønneguiden utviklet seg i takt med utviklingen innen informasjonsteknologi og design. I tillegg til det trykte heftet er det nå mange som følger med på sosiale medier og apper på mobiltelefonen. Hvert år har vi blitt overrasket over hvordan Gud har ført bønneaksjonen videre. Han har gitt oss mennesker fra mange forskjellige organisasjoner og sammenhenger som har bidratt til bønneguiden med sin tid og sine evner.

Takk for at du har vært en del av denne 30-årsreisen med deltakelse, bønn og engasjement. Med utgangspunkt i et initiativ fra Gud for 30 år siden, har du vært med på å forvandle verden.

Redaksjonsteamet

Fortell oss gjerne hva bønneaksjonen har betydd for deg: 30dagersbonn@gmail.com

Gi en gave til bønneaksjonen internasjonalt: www.pray30days.org/donate

Eller gi en gave til organisasjonen som gav deg bønneguiden.

2022 Bønn for forsømte grupper

Vi har gitt ut bønneguide rundt ramadan i 30 år og har mobilisert til bønn for hundrevis av forskjellige muslimske grupper. Vi har bedt for mindre folkegrupper, større befolkningsgrupper, innvandregrupper, subkulturer, bevegelser og sekter. Nå, ved vårt 30-årsjubileum, ønsker vi å sette søkelyset på grupper som har blitt oversett og forsømt i våre bøner.

Unådd, uberørt ...

Av 1,8 milliarder muslimer i verden, defineres de fleste som «unådd» i forhold til evangeliet. I årets bønneguide har vi tatt med noe større muslimske grupper der ingen er kommet til tro på Jesus (så langt man vet) og ingen har satt i gang arbeid for å nå dem. De er både «unådd» og «uberørt».

Ukjent ...

Vi spurte våre bidragsytere om de kunne skrive om grupper som gjerne blir oversett fordi de er så avsidesliggende eller vanskelig å nå. Noen grupper er veldig små og andre er store og med overveldende behov. Noen grupper har særpreg som

gjør det vanskelig å ha kontakt med dem. Flere har ingen kristne blant seg. Alle sammen trenger våre bøner.

Men ikke lenger!

Samtidig må vi feire litt i denne jubileumsutgaven. Derfor har vi tatt med noen grupper vi har bedt for tidligere, for å vise hva Gud gjør blant dem i dag. Våre bøner har gjort en forskjell. La oss bli inspirert til å fortsette i bønn for muslimene som ennå ikke har fått et møte med Jesus.

Tilbakeblikk på 3 tiår:

Vi har også tatt med noen artikler av dr. Steve Cochrane, som var med på å

dra i gang bønneaksjonen og har fulgt den hele veien. For hvert tiår deler han sine tanker om hvordan arbeidet blant muslimer har utviklet seg og hva slags endringer vi har sett. Han ser også framover, og reflektere over hva som kan skje mens vi fortsetter i bønn for verdens muslimer.

30 år med bønn: 1990-tallet

Bønneaksjonen 30 dagers bønn for verdens muslimer begynte i 1992. Det var et tiår med økende bønnemobilisering. Samtidig ble kristne vekket opp til å elske verdens muslimer og dele evangeliet med dem. Blant det som var mest spennende på 90-tallet var den nye bølgen av utsendinger fra Asia, Afrika og Latin-Amerika.

Historien om en gruppe franske munk, som var i Algerie på 90-tallet, ble gjenskapt i filmen «Of Gods and Men» (2010). De hadde et kall til å elske og tjene landsbyfolket, men møtte motstand fra en voldelig ekstremistgruppe. I en scene som gjør dypt inntrykk, kommer islamistlederen til munkene for å hente medisinsk utstyr til sine sårede. Munken nekter på grunn av behovene i landsbyen, men han møter lederen med godhet,

snakker med ham om Koranen og ber for ham. Så lenge den lederen levde, sørget han for at munkene fikk beskyttelse.

Gjennom denne bønneaksjonen, begynte mange kristne på 90-tallet å be om at muslimer måtte ha drømmer og visjoner om *Isa al-Masih* (Jesus). Fra hele verden fikk vi høre om svar på disse bønnene. Christy Wilson, som var med på å starte International Assistance Mission (IAM), hadde som vane å be med muslimer etter å ha hatt en samtale. Han spurte, «Kan vi be sammen før jeg drar?» Wilson mente at det å be for sine muslimske venner på den måten la til rette for en berøring av Gud. Det var langt bedre enn bare å fortelle om Gud.

Inspirasjon til bønn

Be om at flere kristne vil engasjere seg i bønn for muslimer i år. Se om du kan få med deg flere! (Jak 5,16)

Be for utsendingene som har sendt inn artiklene og bønnebehovene i denne guiden. Må det komme mye frukt fra deres arbeid og dine bønner. (Ef 6,18)

Be om at muslimer må få nye opplevelser av Guds nærvær gjennom deres faste i årets ramadanmåned. (Joh 14,13)

Sumparabere i Irak

Abdul manøvrerer båten sin med en stang gjennom kanalene i våtmarksområdet på vei til sin families hytte av halm ved vannkanten. Han har med seg en fangst av fisk. Abdul er en sumparaber, og bor i ørkenens våtmarksområder i det sørlige Irak, hvor elvene Tigris og Eufrat møtes. Hans kultur er helt avhengig av vannet for å overleve.

Det finnes to retninger av den islamske tro: sunni og sjia. Et overveldende flertall av verdens muslimer tilhører sunni-grenen, men i Irak er sjiaene i flertall. Denne delingen har lenge vært en kilde til konflikt. På 80- og 90-tallet ble vannet ledet bort fra våtlandsområdene av sunnimuslimske myndigheter som ønsket å ødelegge de sjiamuslimske sumparabernes livsgrunnlag. Gjennom de siste årene har man gjort forsøk på å gjenopprette omtrent halvparten av

våtmarksområdet og i 2016 ble dette sjeldne økosystemet med dets unike arts mangfold inkludert på Unescos verdensarvliste.

Sumparaberne gjennomgår store endringer. Befolkningen var på 500 000 på 70-tallet, men mange flyktet da våtmarkene ble tørrlagt. Anslagsvis 48 000 mennesker bor her i dag, og livnærer seg fra fiske, bøffelhøst og gjenoppbyggingen av de tradisjonelle møtelokalene laget av halmsøyler kjent som modhif. Noen har flyttet til byene i Irak eller utenlands, og har mistet den kunnskapen som kreves for å leve i våtmarksområdene. Og noen sumparabere returnerer nå i håp om å etablere økoturisme i dette landområdet som ifølge tradisjonene hevder å være hvor Edens hage lå.

Inspirasjon til bønn

Det finnes ingen kjente kristne blant sumparaberne som kan dele budskapet om at Jesus har gjenopprettet det som gikk tapt i Edens hage. (Rom 5,17)

Sumparabiske familier har måttet flytte på grunn av krig, og mange strever med å gjenoppbygge sine liv. Be for den sumparabiske diaspora, om at de skal finne gleden i Kristus. (Sal 30,12)

Be for forsøk på å gjenopprette dette særegne landskapsområdet, og for de som returnerer til deres hjem her, at de finner Det levende vann her. (Joh 4,14)

Ismaelitter

Ismaelittene er en sekt innenfor sjiaislam. De følger en levende imam (åndelig leder), en etterkommer av Ali, som var både fetter og svigersønn av profeten Muhammed. Ismaelitter tror at dette vervet, som går i arv fra far til sønn, gir imamen både moralsk og åndelig innflytelse over deres samfunn.

På 600-tallet var det uenighet blant sjiamuslimer angående den riktige arvtaker. Ismaelitt-grenen ble til og følger arvelinjen som akkurat nå ledes av Hans Høyhet Aga Khan IV.

De til sammen 15 millioner ismaelittene bor hovedsakelig i Sentral- og Sør-Asia, Afrika, Midtøsten, Europa, Nord-Amerika og Australia. De verdsetter utdanning høyt og tror at søken etter kunnskap er fordelaktig både for individet og for

samfunnet. Ismaelitter har som mål å leve i fred med andre og å bidra til at livet blir bedre for hele samfunnet der de bor. Dette betyr at de er tydelig til stede, og engasjert i å bygge opp samfunnet sammen med andre. Et godt eksempel er da Ismaelitt-samfunnet i Edmonton var vertskap for en pannekakefrokost og et covid-19 vaksinasjonssenter på Canadas nasjonaldag i samarbeid med bystyret, lokale urfolksledere og et overnattingstilbud for hjemløse drevet av kristne.

Det er få kristne arbeidere som setter søkelys på ismaelittene. De er lette å samtale med om åndelige spørsmål fordi de setter pris på å lære, og kan være ivrige etter å granske skriftene. De kan se og være enig med andres perspektiv uten selv å ta imot budskapet.

Inspirasjon til bønn

Ismaelittene verdsetter Jesus og kan si seg enig i mange kristne læresetninger som handler om Jesus. Be om at Den hellige ånd åpenbarer mer av sannheten om Jesus for dem. (Joh 14,6)

Som en minoritetsgruppering kan de oppleve forfølgelse og diskriminering fra andre muslimske trosretninger som ikke betrakter dem som ekte muslimer. Be om sikkerhet og frihet for dem. (Sal 82,3-4)

Ismaelitter har en abstrakt måte å tilnærme seg tro på. De legger vekt på skjulte budskap og åndelig forståelse som overgår menneskelig forståelse. Be om at de får ekte opplevelser med Gud som fører dem til en relasjon med Jesus. (Joh 4,24)

Unådde og uberørte: Sjiamuslimer i Saudi-Arabia

I Saudi-Arabia er forskjellen mellom sunni- og sjiamuslimer smertelig til stede. Disse to islamske trosretningene har mye til felles både i tro og praksis. Men det finnes også tydelige forskjeller som fører til konflikt. Sunnimuslimer kalles «Ahl al-Sunnah», eller «Folket som følger tradisjonen». For dem er det ingen tvil om at man skal praktisere islam slik som profeten Muhammed gjorde, slik det står nedtegnet i Sunnah.

Sjiamuslimene tror i tillegg at de kan bli veiledet av undervisningen og eksempelet til Muhammeds fetter og svigersønn, Ali, og hans etterkommere. «Shiat Ali» (Alis parti) hevdet at Ali skulle ta hovedrollen som leder (imam) av det muslimske samfunnet etter at Muhammed døde. I praksis søker sjiamuslimer veiledning oftere hos sine religiøse ledere (ayatollaher) mens sunnimuslimer stoler på Sunnah.

Kongefamilien i Saudi-Arabia følger en fundamentalistisk form for islam som ikke betrakter sjiamuslimer som ekte muslimer. Omtrent 2 715 000 sjiamuslimer bor i Saudi-Arabia, de fleste i Østprovinsen. De opplever diskriminering på arbeidsplassen og har begrenset adgang til deltakelse i politikk. Forholdet til styresmaktene er heller ikke godt. Konsekvensen av dette er at de kan være mindre velstående og opplever trakassering og vold på grunn av deres religionsutøvelse.

Dette fører til at sjiamuslimene får lite makt og innflytelse. Noen aktivister har dannet grupper som forlanger å være likestilt med andre borgere. Dette fører til ytterligere undertrykking fordi disse aktivistene mistenkes for politisk konspirasjon med sjiamuslimer i nabolandet Irak.

Inspirasjon til bønn

Det er ingen kjente etterfølgere av Jesus blant sjiamuslimene i Saudi-Arabia. Så vidt vi vet finnes det heller ikke noen som driver med menighetsplanting blant dem. Be om at Den hellige ånd skal åpenbare Guds kjærlighet for dem. (Joh 3,5-8)

Av alle land i verden er Saudi-Arabia blant dem som begrenser religiøs frihet mest. Be om større åpenhet. (Joh 8,36)

Be om at dette samfunnet må ledes av Sannhetens Ånd. (Joh 14,26)

Ithna-ashari-khojaer i Øst-Afrika

Sjiagrenen av islam som vi har bedt for tidligere har andre undergrupper. En av disse er ithna-ashari-khojaene. Ithna-Ashari betyr "tolver", et begrep som viser til den tro at tolv mannlige etterkommere fra profeten Muhammeds familie er guddommelig utnevnte religiøse og politiske ledere. Muhammad ibn al-Hasan al Mahdi heter den tolvte og siste imamen, og han er en messiansk skikkelse som forventes å komme igjen en dag sammen med Isa (Jesus) for å bringe fred og rettferdighet til verden.

Ithna-ashari-khojaenes samfunn teller omtrent 125 000 mennesker verden over. De kommer opprinnelig fra Kutch-distriktet i Gujarat, India, men er nå spredt ut over mange landområder utenfor Sør-Asia.

De fleste khojaer i Øst-Afrika ankom på 1800- og 1900-tallet. Opprinnelig var

de ismaelitter, men en uenighet blant ismaelittene i 1866 over hvem som skulle regnes som den rettmessige Aga Khan førte til at noen av ismaelittene forlot grupperingen, enten av egen fri vilje eller fordi de ble tvunget til det. En velstående indisk handelsmann og leder i khoja-ismelittenes samfunn på Zanzibar ved navn Dew Jamal var en av de som ble omvendt til den ithna-ashariske tro, og som senere bygde denne gruppens første moské i Øst-Afrika.

I dag er Mombasa hovedsete for Det øverste råd i Føderasjonen for ithna-ashari-khojaer i Afrika, et råd som representerer omtrent 17 000 mennesker. De har vært ivrige evangelister og arbeider for å spre deres tro i Karibia og Latin-Amerika.

Inspirasjon til bønn

Be om at khojaene skal få møte Jesus og forstå ham gjennom hans egne ord i Bibelen. (Joh 1,1-14)

Be om en jesusvekkelse blant khojaene, at tusenvis skal komme til tro på Jesus, bli døpt og disippelgjort. (Matt 28,19)

Be for de mange kristne i Øst-Afrika, at de skal være entusiastiske vitner, og dele troen på Kristus med khojaene på en meningsfull måte. (1 Pet 3,15)

Da vi ba for Saudi-Arabia

På dag 22 i bønneguiden for 1994, helt i oppstarten av bønneaksjonen, ba vi for Saudi-Arabia. I denne bønneguiden leser vi: «Kongedømmet Saudi-Arabia er ett av verdens minst evangeliserte land. Det har få kjente troende, ingen lokale menigheter, og kristne arbeidere har ikke lov til å komme inn i landet.»

Mye av dette er fortsatt sant. Sjiamuslimene i Saudi-Arabia, som vi ba for tidligere, er fortsatt uberørte og uten kjente troende. Blant den sunnimuslimske majoritetsbefolkningen har vi imidlertid nylig mottatt rapporter om at mange nå blir disippelgjort og at de begynner å samles i husmenigheter!

En lokal arbeider utbrøt at «de eneste saudierne jeg kjenner her er kristne!» I løpet av bare noen få år er det så mange saudier som har kommet til tro at all deres

tid går med til å disippelgjøre dem. Og disse disiplene deler evangeliet selv. En saudiarabisk kvinne kom til tro på Jesus i august 2020, og innen Påsken 2021 hadde hun ledet over 30 av sine familiemedlemmer og venner til Kristus! Troende med muslimsk bakgrunn finnes nå i alle byer, og de deler sin tro og underviser om Bibelen gjennom sosiale media.

Noen medlemmer av saudiernes kongefamilie forsøker å hjelpe deres eget land til å bli et mer åpent og tolerant samfunn, og dette har vært en stor velsignelse. Vi vet ikke akkurat hvor mange saudiarabiske troende som finnes i landet, men vi vet at de er mange hundre flere i dag enn de var i 1994, og vi kan be om at bevegelsen vil fortsette å vokse.

30 dagers bønn for muslim-verdenen

Guds folk kalles til bønn for verdens muslimer
27. november – 26. desember 2000

© Roger-Legre

Inspirasjon til bønn

Be for medlemmene av kongefamilien som ønsker å gjøre Saudi-Arabia friere. Be om visdom, og om muligheter til å sette slik forandring ut i live. (1 Tim 2,1-2)

Be for troende med muslimsk bakgrunn i Saudi-Arabia, at de skal være vise i deres vitnesbyrd, trygge under forfølgelse, og modige når de deler deres tro. (Matt 10,16)

Be at utenlandske kristne i Saudi-Arabia kan være til hjelp for lokale troende i disippelgjøringen og oppmuntringens tjeneste. (2 Tim 2,2)

Wakhan-korridoren i Afghanistan

Den smale landkorridoren som strekker seg østover mot Afghanistans nordøstlige grense mot Kina skiller Tadsjikistan fra Pakistan. Dette har vært en handelsrute gjennom hundreår, men en overenskomst fra 1893 mellom Det britiske imperiet og Afghanistan etablerte landegrenser som går på tvers av de ulike folkegruppene som bor der.

Wakhieni i det nordøstlige Afghanistan tilhører nizariene, en sjia-ismaelittisk gruppering. De regnes ikke som ekte muslimer av andre afghanere og blir ofte diskriminert, noen ganger også direkte forfulgt. Taliban er svært fiendtlige mot dem. Wakhieni teller omtrent 50 000, hvorav omtrent 17 000 bor i Wakhan-korridoren og resten i naboregionene i Tadsjikistan, Kina og Pakistan.

I tillegg bor omtrent 1 500 kirgisiske sunnimuslimske nomader som driver med husdyrhold i området.

Wakhan-korridorens utilgjengelighet hindrer etableringen av en god infrastruktur. Det er dårlig tilgang på helsetjenester, rent vann, elektrisitet, telefonforbindelser og internett, og svært begrenset mulighet til skolegang. Kirgisernes situasjon er enda verre.

I løpet av de siste 20 årene har en gruppe troende hatt mulighet til å reise til Wakhan-korridoren, hvor det så langt vi vet ikke finnes noen kristne menigheter, for å dele de gode nyhetene om Jesus. Etter de vestlige militærmakters tilbaketrekning i 2021 tok Taliban raskt over Wakhan-regionen, med uforutsigbare og mulig katastrofale konsekvenser for de menneskene som kaller Wakhan-regionen sitt hjem.

Inspirasjon til bønn

Be om fred og beskyttelse for befolkningen i den fjellrike Wakhan-korridoren. (Jes 54,10)

Be om at de åndelige frø som er sådd ut tidligere får vokse i folks hjerter. (Matt 13,1-23)

Be at mennesker som følger Jesus skal være i stand til å bo blant wakhieni og kirgiserne igjen, for å dele med dem hans kjærlighet og frelse. (Jes 52,7)

Stoffmisbrukere i Afghanistan

De fleste vil aldri komme til å høre om en mann som Qasim. Han er fra et fjerntliggende område av Afghanistan, et medlem av en oversett stamme, fra en unådd folkegruppe, og han er stoffavhengig.

Som en ung mann reiste Qasim over landegrensen for å arbeide i et islamsk naboland. Der ble han gitt narkotika for å gjøre ham mer produktiv og sette ham i stand til å klare lengre arbeidsdager. Han ble avhengig av stoff, og ikke lenge etter gjorde narkotikaen ham mindre, ikke mer, produktiv. Derfor ble han erstattet av en annen arbeider, som trolig ville utsettes for det samme, og Qasim dro hjem til Afghanistan. Hans stoffavhengighet påførte familien hans stor skam, og familien ville derfor ikke ha noe med ham å gjøre. Han endte opp med å bo under en bro der

kloakken kom ut, sammen med 2 500 andre avhengige menn, gjennom det meste av hans 24 år som stoffmisbruker.

Slik har mange mennesker det i Afghanistan og landene rundt, hvor stoffmisbrukere blir utstøtt fra sine familier og regnes som æreløse i sine lokalsamfunn. Men Qasim ble funnet av arbeidere fra et behandlingssenter som hadde gitt ham hjelp og håp. Han har vært fri fra sin avhengighet i over 4 år, og jobber nå som vakt ved ett av behandlingssentrene.

Narkotikamisbruk er et voksende problem i Afghanistan, landet som er verdens største opiumsprodusent. Problemet er også voksende blant kvinner og barn, som lever i fattigdom, konflikt og hjelpeløshet.

Inspirasjon til bønn

Be om at flere kristne arbeidere skal begynne å tjene og bringe håp blant misbrukere i Afghanistan, mennesker som har svært liten sjanse til å noen gang få høre Evangeliet forkynt. (Rom 5,5)

Be om helbredelse fra dype bindinger av avhengighet og skam som holder mange av disse menneskene nede. (Sal 34,18)

Be om trygghet for de som hjelper og tjener blant en slik nødstilt befolkning under krevende og farlige situasjoner i denne regionen. (Sal 91,1-2)

30 år med bønn: 2000-tallet

Bønneaksjonen vokste videre inn i det nye årtuset, men forholdet mellom muslimer og kristne ble stadig satt på prøve og forgiftet. En nedadgående spiral med voldelige angrep og motreaksjoner utløste bitterhet og hevnlust blant ulike grupper i Midtøsten, Afrika, Asia, Nord-Amerika og Europa. Samtidig engasjerte mange kristne seg i bønn for muslimer, både de i nærheten og de langt borte. Hadde dette noe å si? Ble hjerter myknet og forvandlet? Ble kjærlighet uttrykt, selv i enkle handlinger?

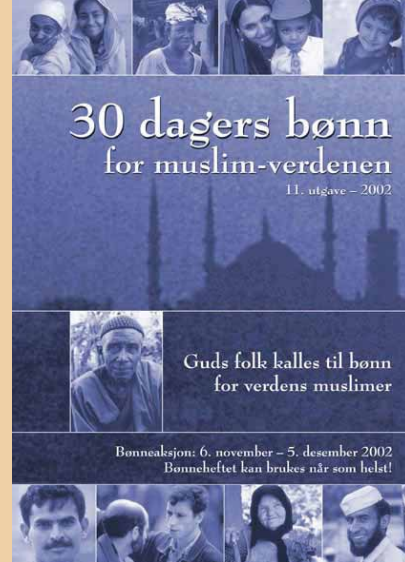
Nazistenes bombefly angrep London og andre byer i England 14. november 1940. I byen Coventry, etter 11 timer med bombetokter, var St. Michaels-katedral redusert til ruiner. Byen mistet 600 borgere i angrepet og ytterligere 400 døde i brannene som herjet etterpå.

Dagen derpå vandret sokneprest Dick Howard rundt i ruinene og var helt målløs. Det eneste han klarte å uttrykke kom mens han skrev med kritt på det som var igjen av muren bak

alteret. Kun to ord: «Far, tilgi.» Han la ikke til «nazistene», og dermed var det en åpen bønn for oss alle i vår synd og utilstrekkelighet.

Den nye katedralen i Coventry ble ikke ferdig før i 1962, og den ble bygd ved siden av ruinene. Ordene, «Far, tilgi» er blitt inngravert på muren i ruinene. De er ikke bare tomme ord, heller. En kristen forsoningstjeneste er nå basert der. Den når ut til andre deler av verden, for eksempel til Irak.

Tidlig på 2000-tallet opplevde vi terrorangrepet i New York, og det har vært mange flere hendelser siden. I samme periode har deltakelsen i 30 dagers bønn for verdens muslimer økt betydelig. Mange kristne har ønsket forsoning og et godt vitnesbyrd som gjenspeiler det Jesus lærte oss. Vi tror at våre bønner gjør en forskjell, ikke minst i våre hjerter.

Inspirasjon til bønn

Be for kristne engasjert i freds- og forsoningsarbeid blant muslimer.
(Luk 6,17-36)

Be for muslimer som arbeider for fred og forsoning i sine samfunn og overfor kristne og andre grupper. (Jes 1,18)

Be for en større åpenbaring om hvordan Jesus ønsker å forsones verden. (2 Kor 5,18-21)

Mehri-stammen

Sola går ned og mørket senkar seg i ørkenen. Sørvest i Oman, nær grensa til Jemen, samlar nokre eldre menn seg for å drikka kaffi og dela dagens hendingar. Språket dei brukar kan forsvinna med deira generasjon.

Det historiske heimlandet til mehri-stammen ligger i området kor Jemen, Oman og Saudi-Arabia grensar til kvarandre. Mehri er eit semittisk språk som er unikt til denne stammen, men vert berre brukt munnleg. Mehri reknast som eit «definitivt trua» språk i UNESCOs «Atlas of the World's Languages in Danger». Språket vert ikkje forstått av arabisktalande, noko som bidreg til at det vert mindre brukt. Nokre tiltak har vore iverksett for å bevare språket, men det er framleis trua.

Det er omlag 100 000 mehri-talande fordelt mellom dei tre Golfstatane, men anslaga varierer mykje på grunn av mangel på kunnskap og at folket bur så avsides.

Fram til midten av 1980-tallet kunne mehri-stammen bevega seg fritt over grensene til Oman, Jemen og Saudi-Arabia utan restriksjonar som tradisjonelle beduin kamelgjetarar. Sidan den gang har regjeringane i dei tre Golfstatane oppmuntra beduinstammene til å busetta seg i etablerte landsbyar, og dette har ført til oppdeling av mehri-stammen i desse tre landa. Dette har ført til auka isolasjon av stammen og at språket vert mindre brukt.

Inspirasjon til bøn

Denne stammen er eit unådd muslimsk samfunn. Det finns ikkje skriftleg form av språket og heller ikkje noko munnleg oversetning av Bibelen til mehri. Be om at arabisktalande kristne skal vera i stand til å nå dei arabisktalande medlemmene av denne unådde stammen med evangeliet. Be også for ein munnleg oversetning av Bibelen til mehri. (1 Kor 14,10-11)

Be om at arabisktalande mehriar vil finna Jesus gjennom eksisterande online kristne ressursar eller mirakuløse midlar. (Op 3,20)

Be om at myndigheitene ikkje skal oversjå denne folkegruppa og at stammen kan bevare sin identitet. (Op 5,9)

Unådde og uberørte: Nord-jemenitter i Jemen

Det er vanskelig å forestille seg et folk som lider mer nød enn nord-jemenittene. Folket teller 13 millioner i Jemen, snakker sana-arabisk og er sjiamuslimer. De er en av verdens største folkegrupper uten kristne eller kristent arbeid rettet mot seg. Kristentroen kom til Jemen på 300-tallet, men flere århundrer senere var islam godt etablert. På listen over «uberørte» muslimske folkegrupper (uten noe kristent disippelgjørende arbeid) finnes flere grupper i Jemen. Det er nord-jemenittene som er den største gruppen.

Regionen har vært rammet av konflikt helt siden den arabiske våren i 2011. Jemen var allerede ett av verdens fattigste land, men økonomien er helt ødelagt etter ti år med krig. Fattigdom er alt folk kjenner til og underernæring er utbredt. Flere

millioner er blitt avhengig av bistand, men landene som har hjulpet tidligere er nå mer opptatt av økonomiske utfordringer på hjemmefronten grunnet covid-19.

Den vedvarende konflikten bryter stadig forsyningslinjene for mat og drivstoff. Folket er avhengig av matimport, men har ikke råd til importvarer eller medisinske utgifter i kampen mot underernæring. Det er en ond sirkel! Uten at konflikten opphører, er det lite håp om forbedring i sikte. Situasjonen beskrives som verdens verste humanitære krise.

Inspirasjon til bønn

Be for nord-jemenittiske kvinner, som har mange begrensninger i deres kultur. Arrangerte ekteskap og kjønnssegregering gir kvinner få muligheter. De giftes bort og får barn i ung alder. Men hva gjør en mor i møte med underernæring, sykdom og et svært begrenset helsetilbud?
(4 Mos 6,24-26)

Be om fred i Jemen, at konflikten kan ta slutt så landet kan gjenoppbygges.
(Rom 12,18-19)

Be Gud om å åpne veien for at evangeliet kan forkynnes i Nord-Jemen. (Jes 65,1)

Akhdam-folket i Jemen

Aisha samler søppel og bor i et slumområde i Jemen. Overlevelse er en kamp og levkårene har blitt stadig verre etter flere år med krig. Som mange av Jemens fattigste, tilbringer hun dagene ved søppelfyllingen på leting etter vann, mat eller nyttige ting som kan brukes eller selges. Hun var døden nær i fjor da hun ble smittet med covid-19. I de overfylte slummene er det ingen som har råd til sykehusbehandling. Men håpet har hun – et sterkt håp om bedre kår, både for seg selv og hennes folk.

Myndighetene anslår at folketallet på akhdam-folket er 500 000, mens andre kilder sier det er nærmere 3 millioner. Opprinnelsen til folket er uklart, men de er et afrikansk folk. Akhdam betyr tjenere på arabisk og folket er sett på

som en lavt rangerende kaste. De bor adskilt i storbyenes slummer og snakker en blanding av amharisk, somalisk og arabisk. Deres fattigdom er synlig i boforholdene, som er uten strøm eller sanitæranlegg. Veldig få barn får skolegang og spedbarnsdødeligheten er ekstrem. Mange akhdamere lider av genetisk sykdom eller sykdommer som lett kan forebygges.

Deres livstil gjør at mange arabere i Jemen anser akhdamere for å være dårlige muslimer. Dette er en nådeløs dom med tanke på hvor dårlig de blir behandlet.

Inspirasjon til bønn

Be for støttegruppene som arbeider for rettighetene til akhdam-folket. Be også for bedre helsetjenester, infrastruktur og skoletilbud. (Ordsp 14,31)

Må akhdam-folket finne et håp og en framtid i Guds tanker og hensikter for dem. (Jer 29,11)

Be for fullføringen av bibeloversettelsen til folkets morsmål. Må kristne arbeidere komme og vise Guds kjærlighet til akhdam-folket. (Joh 3,16)

Da vi ba for Sentral-Asia

Tidlig på 90-tallet, ved oppstarten av 30 dagers bønn for verdens muslimer, var Sentral-Asia unådd med evangeliet og folk hadde få friheter, spesielt i forhold til religion. Vi har inkludert bønn for dette området i nesten alle bønneguidene. Islam har dominert Sentral-Asia siden arabernes erobring på 700-tallet. Senere ble regionen styrt av tsarene i Russland. De ville ha et sekulært samfunn og religionsutøvelse ble begrenset fra rundt 1850. Ved Sovjetunionens fall, falt også mange av restriksjonene bort. Ved hjelp av stater som Saudi-Arabia fikk islam ny vind i seilene. Koranen ble distribuert og bygging av moskeer sponset.

Under bønneaksjonen i 1994 ba vi for det som den gang var kjent som Samveldet av Uavhengige Stater. Dette var nye nasjoner som var delaktige i resten av verden for første gang. Vi ba om at kristne skulle dra

til området for å hjelpe til praktisk med utvikling av helsevesen, utdanning og forretningsliv. Og vi ba om ressurser til å dele budskapet om Jesus.

Alt dette har skjedd. I de siste tre tiårene har flere muslimer enn noen gang tidligere i denne regionen blitt etterfølgere av Jesus – ti tusener i noen land. Levende kristne fellesskap, ledet av troende med muslimsk bakgrunn, har overlevd forfølgelse både fra muslimske og sekulære motstandere. Sentralasiatiske ledere tar del i globale misjonskonferanser. De bidrar til utviklingen av evangeliseringsressurser, skriver lovsanger og etablere nye tradisjoner blant sine egne.

De som har bedt for Sentral-Asia kan glede seg over å se frukten av deres bønner så raskt, i vår tid.

Inspirasjon til bønn

Be at de voksende fellesskapene i Sentral-Asia må bli disippelgjort med visdom og at de får de ressursene de trenger. (Fil 1,9-11)

Be om at myndighetene skal beskytte religionsfriheten og tillate kristne å kunne samles i trygghet og bidra med utviklingen i deres nasjoner. (Kol 1,9-12)

Muslimer utgjør flertallet i samfunnet. Be om at mange må komme i kontakt med kristne og få et møte med Jesus. (1 Pet 3,15)

Nord-Kaukasus

Hver morgen står solen opp over de majestetiske fjellene i Nord-Kaukasus. Den skinner på de nærmere 7 millioner menneskene bosatt i Russland mellom Svartehavet og Det kaspiske hav. De er blant verdens minst nådde folkegrupper. Her snakkes det over 45 språk, som gjør det til et av verdens mest språklig komplekse områder. Veldig få bibeloversettelser er tilgjengelig på disse språkene.

Menneskene i dette området er først og fremst lojale mot klanen sin. De har en dyp mistro til fremmede og folk utenfra. Men om denne mistroen blir overvunnet, kan et *kunakh*-vennskap utvikles – et sterkt felles bånd av vennskap, lojalitet og beskyttelse.

Yura kom til tro på Jesus i et av landene i Sentral-Asia. Hans forfedre hadde blitt sendt dit i eksil i 1944. Han flyttet tilbake til sine hjemtrakter i Nord-Kaukasus for

å fortelle folket om Jesus. Han har nå bodd der i 30 år og er fortsatt den eneste kjente troende blant sitt folk.

I mange år har Yura bedt om åpne dører og slike gode *kunakh*-vennskap.

Et område han er spesielt glad i, er bebodd av «ørnefolket». For å komme dit, må han søke om tillatelse 90 dager i forveien. Han må kjøre timevis opp i fjellene og passere flere kontrollposter. Først når han er framme, får han vite om han har fått tillatelse til å besøke området. Andre regioner er litt enklere å komme til, men også disse krever *kunakh*-vennskap for å komme inn.

Terrenget, språkmangfoldet og kulturforskjeller alle gjør Nord-Kaukasus til et av de områdene på dette kontinentet som sist får ta imot evangeliet.

Inspirasjon til bønn

Be om at troende må møte åpne dører slik at de kan nå disse vanskelige tilgjengelige folkene. (Åp 3,8)

Be velsignelse over folkegruppene i Nord-Kaukasus, for fred og at de må få kjenne Gud. (2 Pet 1,2)

Be om at disse folkegruppene må få høre Guds ord på sitt eget språk. (Apg 2,4-6)

Aleviar i Anatolia, Tyrkia

Hasan vaks opp i ein fattig alevilandsby i austlege Tyrkia med zaza som sitt morsmål. På barneskulen lærte han tyrkisk og vart sjølv ein lærar seinare. No er han pensjonert og bekymrar seg for sine vaksne søner som strevar med alkoholisme, slik hans bror gjorde. Han fryktar at det ligg ei forbanning over familien.

I søken etter hjelp, byrja han å sjå på ein kristen TV-kanal og innsåg at Jesus kanskje kan vera løysinga for familien hans. Han vart overtydd om det då han las i Bibelen. Hasan tok imot Jesus og skreiv til TV-stasjonen som sendte nokon til å vitja han og be for resten av familien saman med han. Det er omlag 20 millionar aleviar i Anatolia som består av tre etnolingvistiske grupper (tyrkisk, kurdisk og zaza). Dei har sitt opphav i Sentral-Asia blant turkmenarane og er den største religiøse minoritetsgruppa i Tyrkia.

Aleviar følgjer ei mystisk tolking av islam og vert sett på som ei sekt. Dei fastar ikkje under Ramadan, men under dei ti dagane av muharram når sjiamuslimar minnst imam Husseins martyrdød. Dei bøygar seg ikkje ned i bøn eller møtast i moskear, men på mindre stader for tilbeding kalla *cemevis*. Dei gir ikkje almisser slik tradisjonell islam krev, men ser på det å elska Gud som meir viktig enn islamsk lov. Teologien og trua deira er ikkje nedskriven, dei går frå generasjon til generasjon gjennom dikt og songar.

I Tyrkia møter aleviar fordommar og trakassering både politisk og sosialt. Utdanning er ikkje tilgjengeleg på morsmåla kurdisk og zaza, berre på tyrkisk. På tross av dette, verdsett aleviar utdanning, særleg for kvinner og jenter, og mange studerer hardt for å komme inn på høgare utdanning.

Inspirasjon til bøn

Be for engasjerte kristne arbeidadarar, særleg lærarar, musikarar og forretningsfolk som reiser til alevianes områder. (Rom 15,20)

Be om at aleviar i Anatolia skal ha opne sine hjarter til å ta imot evangeliet. (Matt 13,1-9)

Be om velsigning for dei få kristne blant aleviane og at dei skal få fleire kristne ressursar på morsmåla deira. (2 Pet 1,3)

Gülen-bevegelsen

I 2016 ble Tyrkia rystet av et militært kupp-forsøk organisert av Fethullah Gülen, en muslimsk geistlig. Gülen har nektet for å ha tatt initiativet til volden, selv om han unektelig er den karismatiske lederen og inspirasjonen til den svært innflytelsesrike Gülen-bevegelsen, som når langt utover Tyrkias grenser. Tilhengere av denne bevegelsen kaller den *Hizmet*, som betyr «tjeneste».

Gülen-bevegelsen holder seg til ortodoks sunniislam, med sterke overtoner av sufisme. Deres spesielle anliggende er en moderne tolkning av islam. Det legges stor vekt på vitenskap, utdanning og dialog med andre religioner. Deres innflytelse ble spredt gjennom studentboliger, skoler og universiteter. Mange Hizmet-studenter fikk nøkkelposisjoner i militæret, rettsvesenet, media og forretningslivet. Beregninger tyder på at det på et tidspunkt var opp til 4 millioner som identifiserte seg med bevegelsen.

Kuppforsøket førte til en bølge av forfølgelse og fengsling fra landets islamistiske regjering. Målet var først Hizmet-sympatisører, deretter alle opposisjonelle røster. Rundt 70 000 har blitt fengslet og mer enn 150 000 offentlig ansatte har mistet jobbene sine. Mange andre måtte flykte til Vesten. Veldig få har blitt etterfølgere av Jesus.

Ayshe var elev ved en Hizmet-skole, og deltok i deres bønnemøter på universitetet. Alt dette forandret seg da hun leste vers i Koranen som befalte bruk av vold, noe som førte henne inn i en åndelig krise. For å løse dette, begynte hun å be mye om kveldene. I løpet av denne tiden fikk hun et nytestamente. Hun åpnet det tilfeldig opp på Matteus 5,44, der Jesus lærte, «elsk deres fiender». Denne åpenbaringen førte til at hun ble en etterfølger av den sanne Fredsfyrsten.

Inspirasjon til bønn

Be for Hizmet-tilhengere som er fengslet, at Herren vil åpenbare seg for dem. (Jes 61,1)

Be for de som er i eksil, at deres interesse for dialog med mennesker fra andre religioner må lede til en ekte søken. (Matt 7,7)

Be om at Hizmet-tilhengere må se at deres jag etter fromhet bare kan oppfylles i Jesus. (Jak 2,14-26)

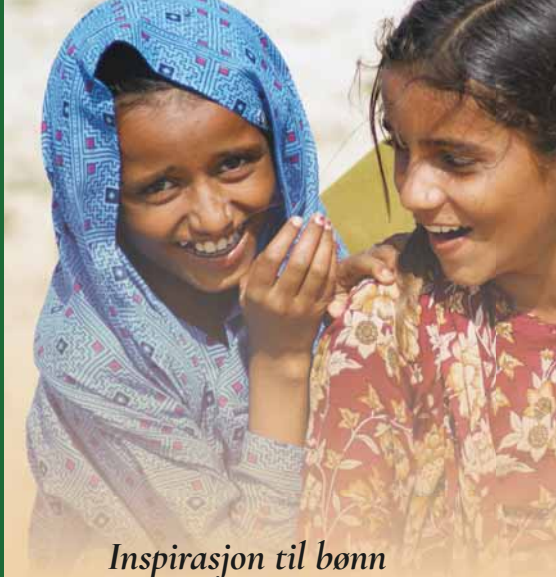
Unådde og uberørte: Balutsjerne i det østlige Pakistan

Anwar sukket i det han spiste siste rest av khaddi kebab – en tradisjonell balutsjisk rett der en hel sau er fylt med ris, og stekt i en kokegrop. Solen går ned over fjellene og Anwar gjør seg klar for kveldsbønnen i håp om at det vil bringe fred til hans urolige tanker. Han er bekymret for nyhetene om et militært angrep i en landsby i nærheten. Konen hans er gravid, og han er bekymret for fødselen. Om barnet skulle overleve, er han bekymret for hva slags muligheter det får når det ikke er skole og de ikke ser noen ende på konfliktene som bare ser ut til å gjøre livet vanskeligere.

De flest balutsjere bor i fjellene og ørkenen sør i Pakistan, men det er over 50 undergrupper spredt lengre øst i landet. Fra gammelt av var de nomader, men nå har de fleste bosatt seg i åsene i hytter

bygd av leire eller stein. De dyrker hvete og holder kameler, sauer og geiter, som de flytter rundt om vinteren for å finne beite. De er en av de fattigste og minst utdannede folkegruppene i Pakistan.

Livet er vanskelig i en region med lite utvikling. I over 20 år har det vært tiltagende vold mellom balutsjiske nasjonalistgrupper som vil etablere et selvstendig Balutsjistan, og pakistanske myndigheter. De fleste balutsjere vil ha større kontroll over naturressursene (som kull, gass, olje og gull) i eget landområde, ikke nødvendigvis løsrivelse fra Pakistan. Pakistanske myndigheter har vært harde i sine forsøk på å undertrykke opprørsgruppene, så konflikten er pågående, med voldsutbrudd og lite utsikter til løsning.

Inspirasjon til bønn

Balutsjerne har ingen kjente troende blant seg, og ingen kjente disippelgjørende tiltak. Be om at Gud må åpne veien for at misjonsbefalingen kan fullføres i denne regionen. (Matt 28,19)

Be om en fredelig løsning på konflikten slik at de som bor der kan få bedre levekår. (2 Krøn 7,14)

Be for balutsjerne, at de må få erfare Guds barmhjertighet og kjærlighet. (Jes 54,10)

Shabaker i Irak

Hassan har invitert vennene sine på sukkerkjeks og søt te. Men stemningen er anspent. «Araberne har drevet oss ut. Kurderne har forlatt oss. Hvem i all verden skal vi stole på?» spør han.

Hassan er politisk aktivist og tilhører shabak-folket, en etnisk gruppe i Irak. Cirka 300 000 shabaker bor i et område kalt Niniveplatået i den nordlige delen av landet – området hvor profeten Jona kalte folket til omvendelse for 2700 år siden. I dag er dette området skuested for en pågående konflikt. I fjor herjet IS i området. Jihadister drepte medlemmer av alle minoriteter – kristne, jesidier, turkmener og shabaker.

De fleste shabakene følger sjiaislam, med elementer av sufisme, et mystisk uttrykk for islam. De har sine egne

åndelige veiledere, kjent som *pir*. Fra IS sitt synspunkt som ortodokse sunnimuslimer er shabakene utro. Arabere og kurdere, de to største folkegruppene i Irak, ser ofte ned på shabakene, som tjener til livets opphold som bønder og lastebilsjåfører.

Shabakene var i lang tid stort sett ukjent utenfor Irak. Det at de ble forfulgt av IS brakte dem fram i nyhetsbildet. Men dette har hjulpet lite på å forandre deres vanskelige situasjon. Det er høy arbeidsledighet, spesielt blant de unge. Mange av dem sliter med identiteten som medlemmer av en liten minoritet.

Inspirasjon til bønn

Be om at de få kristne på Niniveplatået får være lys og salt for shabakene. (Matt 5,13-16)

Be for bibelmateriell på deres eget språk, et språk som er beslektet med kurdisk. (Jes 55,11)

Be om at mange shabaker vil kunne si med Jona, «Jeg kalte på Herren i min nød, og han svarte meg.» (Jona 2,3)

30 år med bønn: 2010-tallet

Bønneaksjonen *30 dagers bønn for verdens muslimer* fortsatte å vokse gjennom 2010-tallet. Samtidig ble budskapet om kjærlighet og forsoning mer vanlig i evangelieforddling overfor muslimer. Justin Normand (53) fra Dallas gikk foran med et godt eksempel.

I 2016, mens hatkriminalitet mot muslimer ble stadig mer vanlig, dro Normand til den nærmeste moskeen og holdte opp et skilt. I klar tekst sto det: «Dere hører til her. Vær sterk. Vær velsignet. Vi er ett folk i Amerika.» Det var et motkulturelt budskap til alle som mislikte endringene i samfunnet, fryktet muslimer og ville ha dem vekk. Normand fikk spørsmål om hvorfor han gjorde dette. Han sa at han ville «dele fred med naboene mine – disse tilsidesatte, redde, oppriktige, utsatte muslimske naboene mine.» Så forklarte han, «Det handler om å forbinde sårene deres. Om å ha barmhjertighet og medlidenhet for de rundt oss som lider

og er redde. For å bruke en kjent kristen formulering, jeg ville vaske mine brødres føtter. Det handlet om min tro, ikke deres.»

I løpet av 2010-tallet så vi et styrket samarbeid rundt deling av fredens evangelium med muslimer. For eksempel ønsker nettverket *Vision 5:9* å se folk fra alle etniske grupper på banen som vitner. *Vision 5:9* har organisert flere samlinger for jesustroende med muslimsk bakgrunn fra mange land. Dette arbeidet er også en frukt av den verdensvide bønnemobiliseringen for muslimer. Andre typer forsoningstjenester kom i gang i løpet av 2010-tallet. De vil bygge broer av kjærlighet og respekt mellom mennesker med ulike trosbakgrunner. Flere andre tjenester har fokusert på praktiske uttrykk for fredens evangelium. Slike nye tiltak har nok hatt gode vekstforhold delvis gjennom de millionvis av bønner bedt hvert år under *30 dagers bønn for verdens muslimer*.

Inspirasjon til bønn

Be for kristne i USA og andre vestlige land. Må de være levende bilder av Jesus til sine muslimske naboer. (Joh 13,14-15)

Be for ulike nettverk og organisasjoner som «forkynner fred, bringer godt budskap, forkynner frelse» til muslimer. (Jes 52,7)

Be om at muslimer som opplever forfølgelse må bli møtt med barmhjertighet, medlidenhet og gjestfrihet fra kristne. (Luk 4,18)

Kanuri-manga-folket i Niger

Det bor rett under 700 000 av kanuri-manga-folket øst i Niger og langt nordøst i Nigeria. De er en undergruppe av den større kanuri-stammen, og før koloniseringen var de et mektig imperium. Mesteparten av dem er bønder. De dyrker korn i et krevende klima. De har også sauer og geiter, og i tillegg hester, som er et statussymbol hos dem. Kanuri-manga-folket er sunnimuslimer, og det er ingen kristne i folkegruppen, så langt man kjenner til.

Kanuri-manga-folket liker å bruke enkle ordtak for å formidle viktig livsvisdom, som for eksempel:

«På tålmodighetens bunn finner du himmelen.»

«Du elsker ikke en annen hvis du ikke er villig til å godta hva som helst fra ham.»

«Den som ikke vet veien, holder tilbake selv den som kjenner den.»

I dag har kanuri-manga-folket store fysiske og åndelige behov. Klimaet skaper hungersnød hvert år. Den lokale terroristgruppen, Boko Haram, har rekruttert noen. Andre har de drept, med det resultat at mange har måttet flykte til flyktningleirer. Det minner oss om et annet kanuri-ordtak, «Når du ser en rotte flykte inn i en brann, er det fordi det var varmere der den kom fra.»

Inspirasjon til bønn

Be om velsignelse for kanuri-manga-folket, at Guds rike må nå inn til dem og velsigne dem i ånd, sjel og legeme. Be om regn og en slutt på hungersnød og fattigdom. (Matt 5,44-45)

Be at volden må ta slutt og at Gud må bringe fred og overflod. Be om forsoning blant folk som bor i regionen. Be om at alle flyktninger må være trygge og i stand til å vende tilbake til og bygge opp igjen samfunnet de flyktet fra. (Ordsp 30,5)

Be at flere kristne modig deler troen sin, og for en enda større innsats med å spre Evangeliet i dette området. (Sal 27,14)

Nordlege Mosambik

Det vakre, tropiske landet som ligger på kysten mellom Tanzania og Sør-Afrika er Mosambik. Etter århundrar med portugisisk kolonistyre vart dei uavhengige i 1975. Deretter følgde ein lang borgarkrig som tok slutt tidleg på 1990-tallet.

Den nordlege halvdelen av Mosambik er prega av innflytelse frå islamske grupper. Islam kom til området på 1100-tallet gjennom arabiske handelsmenn og har påverka folket på den nordlege kyststripa sidan den gang. Det kan ein sjå gjennom bruken av arabiske fraser i forskjellige lokale språk. Ein kan også sjå spor av innflytelse frå tradisjonell religion i området. I fleire tilfelle er leiaren av moskeen og den lokale heksedoktoren ein og same person.

Fleirtalet av dei lokale i det nordlege Mosambik bur i fiskelandsbyar, kor dei

har fiska og jakta i mange generasjonar. Hovudårsaka til høg dødelegheit, særleg blant barn, er malaria, kolera og underernæring. Men sidan 2017 har den nordlege provinsen Cabo Delgado også vorte terrorisert av væpna grupper med islamistiske ekstremistar. Fleire tusen har vorte drepne og ein million andre har vorte fordrivne av vald forårsaka av gruppa kjend som Al Shabab («ungdommen») på grunn av deira strategi om å verva unge menneske og barn med makt.

Halve befolkninga i Mosambik er kristne, og mange truande vel å vera i det urolege nord for å tena deira lokalsamfunn, til tross for fare.

Photo from Unsplash by Charl van Rooy

Inspirasjon til bøn

Be for traumatiserte born og flyktningfamiliar frå Cabo Delgado som har vore vitnar til forferdelege angrep av Al Shabab. (Sal 23,1-6)

Be om at ekstremistane som har politiske og religiøse motiver skal omvenda seg og arbeida for å gjenoppretta nasjonen. (2 Pet 3,9)

Be om beskyttelse for kristne i nordlege Mosambik, inkludert dei med muslimsk bakgrunn, og at dei kan få vera eit lys i mørkeret. (Joh 1,4-5)

Flyktninger fra Den blå Nilen

Fatima skyndte seg inn i den lille jordhytten sin og pakket med seg noen få eiendeler. Rykter om konflikter i nærheten satte hele flyktningeleiren i panikk, og hun var klar til å flykte med barna. Familien hennes var godt kjent med konflikter.

Fatima var tidlig i tenårene da hun og familien først flyktet fra hjemstedet, delstaten Den blå Nilen i Sudan, for over ti år siden. På den tiden forsto hun ikke krigens alvor, og flyturen med familien var et eventyr. Nå er hun selv mor til små barn og vet bedre.

Fatima er fra en understamme av burun, en av mange stammer og understammer som utgjør de over 130 000 flyktningene som nå lever i et avsidesliggende område av det krigsherjede Sør-Sudan. De er avhengige av tildelte rasjoner fra FN. Hver

dag er en kamp, spesielt siden pandemien har redusert hjelpen fra andre land. Fatima bruker daglig flere timer på å samle ved, og det er vanskelig for henne å holde barna friske.

Delstaten Den blå Nilen har vært utilgjengelig for utenforstående i mange år, så det har blitt gjort lite kartlegging av de ulike stammene som bor i dette området. Selv om flyktningenes nåværende bosted også er utilgjengelig, lever de nå i et land hvor de fritt kan høre evangeliet.

Inspirasjon til bønn

Be om at Gud må helbrede flyktningene som er preget etter år med konflikt. Be om at de må kjenne kraft og kjærlighet fra Jesus i deres daglige strev, og at de må finne ekte håp for livet og evigheten. (Sal 103,2-4)

Be om fred i Den blå Nilen i Sudan, slik at flyktningene kan returnere til hjemlandet sitt. (Jes 35,10)

Be om at Guds rike må vokse blant alle disse stammene, og be om at det må bli dannet fellesskap av troende, som kan fortsette å vokse i deres eget hjemland. (1 Pet 2,9)

Unådde og uberørte: Ja'alin-folket i Sudan

Ja'alin-folket stammer fra en av verdens eldste kjente sivilisasjoner. Deres slektstavle kan føres tilbake til profeten Muhammed og de var opprinnelig nubiere som ble innlemmet i den arabiske kulturen. I dag er ja'alin-folket den største gruppen av arabere i Sudan.

Ja'alin-folket (eller ga'alin-folket, en av flere alternative stavemåter) er et folk på fire millioner som tradisjonelt bodde langs Nilens bredder i det nordlige Sudan. I det tørre og varme klimaet drev de fra gamle tider med jordbruk her, men nå har mange flyttet til storbyene selv om de har sterke bånd til både landsmenn og deres tidligere hjemtrakter. For det meste gifter de seg innad i stammen og bor i ja'alin-folkets egne bydelers.

Mange medlemmer av ja'alin-folket legger stor vekt på identitet. Men enda viktigere

enn deres arabiske etnisitet er dette at de regner Muhammed som sin stamfar. Det å være arabere er likevel viktig. De har tross alt tatt til seg det arabiske språket, kulturen og sunni-islam. Utenfor Sudan blir ja'alin-folket betraktet som «afrikanere» fordi de identifiseres med kontinentet Afrika. Uansett hvem de enkelte klanene identifiserer seg selv med er ja'alin-folket betydningsfullt for spredningen av evangeliet i Sudan, fordi de er så tallrike og innflytelsesrike.

På listene over unådde og uberørte folkegrupper er ja'alin-folket en av de mest tallrike uten Jesus-troende eller menighetsplantere blant seg. Det fins noen ressurser på språket deres som kunne blitt brukt for å formidle evangeliet til dem. Men de bor i ustabile og lutfattige områder hvor det å etablere utadrettet aktivitet byr på store utfordringer.

Inspirasjon til bønn

Be for de nødvendige ressursene og anledningene som kristne grupperinger i området trenger for å kunne gjøre ja'alin-folket til disipler. (Apg 1,8)

Be at ja'alin-folket, som har mye innflytelse, kan være fredsstiftere i regionen. (Jak 3,17-18)

Be at ja'alin-folket kan «gå i lære hos Kristus», og oppdage sin nye identitet i Kristus. (Ef 4,20-24)

Da vi ba for India

Den alle første utgaven av 30 dagers bønn for muslimer ble utgitt i India i 1992. Offisielt er andelen av kristne i Indias befolkningen ca. 2,5 prosent, nå som da. Men forskning i privat regi peker mot betydelig vekst. Det er hovedsakelig indiske menigheter som står for den kristne aktiviteten i landet, ettersom styresmaktene i økende grad er skeptiske til, ja endatil fiendtlig innstilt mot, initiativ utenfra.

Noen forskere rapporterer at andelen kristne i landet er nærmere 4 prosent. Dette er fremdeles en liten minoritet, men ikke ubetydelig gitt at India har verdens nest største befolkning, og plasserer India blant de 25 land i verden med flest kristne.

Islam rangeres som den nest største religionen praktisert i India. 15 prosent av befolkningen er muslimer. Det vil si at det finnes omtrent 200 millioner muslimer i India, noe som betyr at India er på andre plass på

listen over land med flest muslimer, bare slått av Indonesia.

Indiske kristne har møtt enorme utfordringer og lidd betydelige tap det siste året mens covid-19 har herjet. En pastor i det nordøstlige India beskriver hvordan hans team tenkte nytt for å tjene bengalske muslimer rammet av pandemien i deres område.

Da nedstengningen forhindret arbeidet de drev til daglig skaffet deres team mat, bolig og nødhjelp for å møte behovene til tusenvis av mennesker som flyktet fra byene til landsbyene de hørte hjemme i. Resultatet av deres overgivelse til å tjene ble dannelsen av nye felleskap blant noen muslimske folkegrupper i Bengal som tidligere har vært meget vanskelig å nå. Nye disipler ble døpt, og det er blitt en større åpenhet blant de uberørte muslimske nabolagene enn noen gang tidligere.

Inspirasjon til bønn

Be om fred for India. Den pågående konflikten mellom hinduer og muslimer forhindrer utvikling og fremskritt på andre områder. (Sak 8,12a)

Det er fremdeles mange unådde muslimske folkegrupper i India. Be om at de får anledning til å høre evangeliet, og at de åpner hjertene sine til budskapet om Jesus. (2 Pet 3,9)

Be om visdom for indiske kristne slik at de kan bringe velsignelse til landet og være gode modeller som demonstrerer hvem Kristus er for nasjonen. (Fil 4,8-9)

Mirpuri-pahari-folket i Storbritannia

Mirpur-distriktet ligger i Azad Kashmir, et selvstyreområde under Pakistan. Folket fra Mirpur er tradisjonelt sjømenn og det gjorde at de først kom i kontakt med det britiske imperiet. På 1960-tallet ble en stor demning bygd i Mirpur. Den la store områder med dyrket mark under vann og over 100 000 innbyggere måtte flytte. Mange brukte erstatningen de fikk til å emigrere til Storbritannia, der det var mangel på arbeidskraft.

De fleste av disse innvandrerne hadde tenkt å være der bare noen år. Men mange ble, og i dag har omtrent 70 prosent av alle britiske pakistanere bakgrunn fra Mirpur. Dette har ført til at mirpuri er det nest største språket i Storbritannia.

Mirpuri-pahari er et lavstatus språk uten skriftspråk, men det er overaskende godt bevart gjennom generasjoner i Storbritannia. Det er bedre bevart der enn i opprinnelseslandet.

Mirpurene er sunnimuslimer, men de praktiserer en form for folkeislam der frykt for onde ånder (*jinn*) er fremtredende. De bruker også amuletter og «magiske menn», kjent som *pirer*.

Mirpurene teller nå 900 000 i Storbritannia, men veldig få tror på Jesus. Etter over 50 år er det snakk om kanskje 30 troende, ut ifra det vi kjenner til. De fleste av disse lever som hemmelige etterfølgere av Jesus i frykt for å bli avvist av sine egne. Det er bare en håndfull troende i Azad Kashmir, og det er uforståelig for mirpurene at en av deres egne skulle bli kristen.

Mirpurene i Storbritannia lever tett sammenvevd, trenger ikke hjelp utenfra og har vist motstand mot evangeliet. Derfor er de blitt oversett og unngått av britiske menigheter.

De er rett foran nesen, men «usynlige», og andre grupper som er lettere å nå har fått mer oppmerksomhet.

Inspirasjon til bønn

Be for utvikling av ressurser – slik som lydbøker, podkaster, videoer og kreativ bruk av sosiale medier – for å nå mirpuri-pahari-folket i Storbritannia og Azad Kashmir med evangeliet. (Hebr 4,12)

Be om at britiske menigheter skal bli oppmerksomme på og velsigne mirpurene blant seg. (1 Joh 4,7-12)

Be velsignelse over mirpuri-pahari-folket i Storbritannia. Må de få kjenne fred og finne frelse i Jesus. (Joh 14,27)

Panthay-folket i Myanmar

Ved sidan av palasset, gylne pagodar og buddhistiske kloster i den gamle burmesiske kongelege hovudstaden Mandalay, ligger eit uventa syn som er verdt å sjå: ein moské i kinesisk stil. Den vart bygd i 1868 av det muslimske hui-folk frå den nærliggande kinesiske provinsen Yunnan. Hui-folket, som vert kalla panthay på burmesisk, kom til det som no er kjent som Myanmar for å driva med handel. Dei slo seg ned her og fekk løyve til å bygga ein moské. I dei følgjande åra flykta tusenvis av panthay frå valdelege konflikter i Yunnan og over den burmesiske grensa.

I dag bur omlag 30 000 – 50 000 panthayar i det nordlege Myanmar. Ma Pyu er ei av dei. Ei ung, ugift og utdanna kvinne som praktiserer ein moderat form av islam. I tråd med tradisjon, leitar foreldra hennar etter ein høveleg ektemann til Ma Pyu.

Men i det vesle panthay-samfunnet finn dei ikkje nokon på hennar alder, utdanning eller sosiale status.

Når far til Ma Pyu vart spurd om det er aktuelt å sjå etter ein muslimsk brudgom frå ein annan etnisk bakgrunn, til dømes burmesisk eller indisk, svarar han «Aldri! Eg vil heller finne ein kinesisk buddhist!». Panthay-folket har djupe røter i deira kinesiske kultur og språk. Samanlikna med rohingya-folket eller andre muslimske grupper i dette området opplever panthay-folket mindre diskriminering frå den burmesiske majoriteten.

Så langt kjenner ein ikkje til at det har verte gjort innsats for å introdusera evangeliet til panthay-folket. Eit militærkupp i februar 2021 og koronarestriksjonar hindrar ytterlegare tilgang til Myanmar.

Inspirasjon til bøn

Be om at Gud vil kalla arbeidadarar til å tena blant panthay-folket, og at dei vil finna ein veg inn i Myanmar og inn i panthay-samfunnet. (Luk 10,2)

Be om at Gud vil forbereda hjarta til mange blant panthay-folket slik at Guds ord kan falla i god jord og produsera mykje frukt. (Mark 4,8)

Be om at mange blant panthay-folket skal få høyra Guds ord på deira eige språk og gjennom Jesu vitnar. (2 Pet 3,9)

Kraftnatten

Laylat-al-Qadr, kjent som «Kraftnatten» eller «Skjebnenatten», er en av de helligste nettene i den islamske kalenderen. Den finner sted i løpet av de ti siste dagene av Ramadan og markerer natten da Koranen ble åpenbart for profeten Muhammed. Muslimer tror dette er natten da Gud viser sin barmhjertighet mot sitt skaperverk og natten da kommende års skjebne blir bestemt.

Overgitte muslimer bruker natten til å be om tilgivelse for sine synder, sitere Koranen og fremsi spesielle bønner. De tror at bønner og tilbedelse denne natten har mangedobbelt virkning. Mange muslimer velger å trekke seg tilbake (*i'tikaf*) de ti siste dagene av Ramadan, slik at de kan fokusere på bønn og tilbedelse og unngå jordiske

saker. Det er en tid for å reflektere, tilbe, studere Koranen og søke nærhet med Gud – ting som forhåpentligvis kan fortsette som gode vaner. De ber også om velsignelse for det kommende år.

I'tikaf foregår ofte i moskeen, men i fjor var mange alene hjemme på grunn covid-19 restriksjoner. Det er også et fokus utad i denne tiden, siden gode gjerninger utført i *Laylat-al-Qadr* regnes som jevn gode med tusen måneder med gode gjerninger. Så det blir mange gaver til islamske veldedighetsorganisasjoner og andre gode tiltak i løpet av denne tiden.

Inspirasjon til bønn

Be at muslimer på mirakuløst vis får møte Jesus mens de ber i løpet av *Laylat-al-Qadr*. (Joh 20,30-31)

Be at muslimer får åpenbaring om tilgivelsen gjennom Jesus. (Tit 3,5)

Be at muslimer får åpenbaring om «himmellysenes Far» som gir «all god gave og all fullkommen gave». (Jak 1,17)

Sulukene, muslimske sjønomader på Sulusjøen

Sandokan, «Tigeren fra Malaysia», var en legendarisk sjørøver i en av romanene til Emilio Salgari. Han var en prins som hadde mistet kongedømmet sitt og som kjempet som pirat mot utenlandske invasjonstyrker. Historien finner sted på Nord-Borneo og er inspirert av sulukene og andre urbefolkningsgrupper som ble kolonisert av britene på 1800-tallet.

Sulukene, som har konvertert til islam, er sjønomader på Sulusjøen, et område på størrelse med Storbritannia, mellom Nord-Borneo og den sørlige delen av Filippinene. Under europeisk kolonisering gikk det stolte og sammensveide Sulu-sultanatet i oppløsning. Modige etterkommere av sultanen, i likhet med Sandokan, kjemper fortsatt for frigjøringen av sitt rike fra fremmed innflytelse. Lederen

for sulukene, Tun Mustapha (1918-1995), ledet den britiske kolonien Nord-Borneo til uavhengighet i 1963. Som radikal muslim islamiserte Mustafa den nye staten, Sabah, og forbød alle kristne misjonærer.

Gjennom bønn og bibeldistribusjon har etterkommere etter Tun Mustapha og andre suluker kommet til tro på Jesus. I dag deler noen av dem aktivt de gode nyhetene blant sitt folk. På tross av dette, er sulukene fremdeles en unådd folkegruppe. Mindre enn 2 prosent er kristne, og i mange områder er der ingen troende. Sulukene forsvarer ivrig sin muslimske tro, støttet av den radikale muslimske organisasjonen Abu Sayyaf. Hundretalls av lokale kristen og turister har blitt bortført og drept av denne gruppen i løpet av de siste årene.

Inspirasjon til bønn

Be om at sulukene, i deres kamp for uavhengighet, oppdager Guds rike og blir kjent med fredsyrsten Jesus Kristus. (Matt 6,33)

Be om at islamistgruppene skal miste innflytelse i disse områdene og at det blir mulig for kristne og andre å leve i fred. (Sal 37,1-5)

Be om trygghet for de få kristne sulukene. Må de få være effektive vitner og til velsignelse i samfunnet. (Luk 6,35)

Unådde og uberørte: Rahanweyn-klanen i Somalia

Når somaliske immigranter i Vesten treffer andre fra Somalia, må de bare spørre, «Hvilken stamme er du fra?» Blant somaliere er klan- og stammetilhørighet både viktig og sammensatt. Ekteskapene – som ofte er polygame – skaper nye lojalitetsbånd og tilhørighet.

Rahanweyn-klanen (også kjent som Digil-Mirifle etter de to hovedgruppene) er en viktig og innflytelsesrik klan i Somalia. De består av mange underklaner og har sitt eget språk, maay. I Somalia er de kjent som en minoritetsklan, men ordet «minoritet» i denne betydning referer til enhver klan som ikke er blant de fire «adelige» klanene, som nedstammer fra en felles somalisk stamfar. Likevel har Rahanweyn kjempet mot invasjon fra kolonimaktene og dannet et politisk parti som tok opp kampen for føderalisme

i Somalia og ble et talerør for folkets behov. Tidlig på 1990 tallet etablerte de en militærgruppe (Rahanweyn Resistance Army) for å forsvare sin uavhengighet.

Rahanweyn-klanen er overgitte sunnimuslimer. Islam kom til Somalia på 1400-tallet, men tilhørigheten til klan og familie er fortsatt viktigere enn tilhørigheten til islam. Sufiordener og deres mystiske skikker var vanlig blant Rahanweyn, men fundamentalismen har hatt en stadig vekst de siste tiårene. Fundamentalistiske grupper har gitt pengestøtte til fattige områder, og rekruttert til terroristgrupper som Al-Shabab.

Inspirasjon til bønn

Med en befolkning på nesten 2 millioner er Rahanweyn en av de største unådde og uberørte folkegruppene i den muslimske verdenen. De som har emigrert eller flyktet til andre land er kanskje nøkkelen for å nå de som bor i Somalia. Mange har nå tilgang til evangeliet, og opprettholder samtidig kontakten med hjemlandet.
(2 Kor 5,18 -20)

Be for fred og fremgang i Somalia. Overlevelse er det eneste viktige for folket, omgitt som de er av sult og krig.
(Sal 106,4-5)

Be om at Gud på mirakuløst vis må nå Rahanweyn-klanen med evangeliet.
(Mark 16,20)

Troende med muslimsk bakgrunn

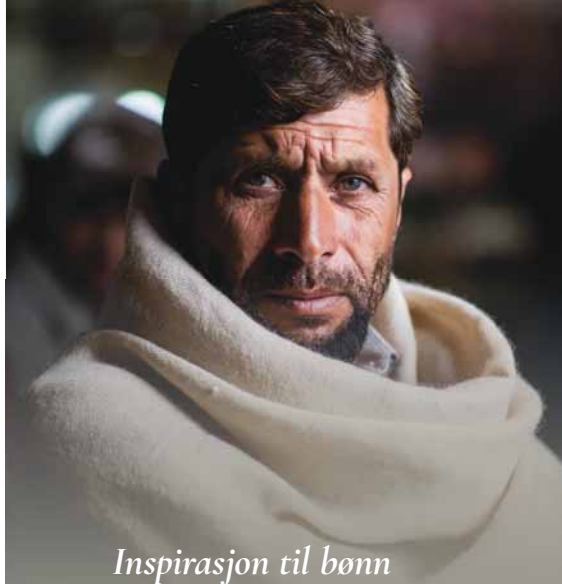
Abu vokste opp som muslim i Nord-Afrika. Da han ville følge Jesus ble han utstøtt av familien. Alle som kjente ham regnet ham som en forræder og han mistet anseelse i samfunnet.

Abu lengter etter tilhørighet i et fellesskap. Men blant de kristne blir han møtt med mistenksomhet fordi han er tidligere muslim. Pastoren er redd for myndighetene og vil derfor ikke døpe Abu eller ta ham inn som medlem. Abu vil gjerne være en del av et kristent arbeid, men kommer ikke inn på bibelskoler eller i stillinger i menigheter.

Abu er en av mange muslimer som har kommet til tro på Jesus i løpet av de siste 30 årene. I mange land er det dessverre vanskelig for slike nye troende å oppleve fellesskap med sine trossøsken. Dermed

er det vanskelig å vokse i troen. Noen ganger har de ingen kristne grupper i nærheten, andre ganger er det frykt som holder dem ute. Noen troende med muslimsk bakgrunn har dannet sine egne fellesskap og nettverk. De får gjerne oppmuntringer fra kristne i andre områder eller ressurser på nettet.

Disipler av Jesus trenger å være en del av et fellesskap der troende elsker og oppmuntrer hverandre til å vandre med Jesus. Dette kan ha ulike uttrykk i ulike kulturer, men det er vanskelig å få til i områder der flertallet er fiendtlig innstilt mot kristne. I områder der menighetsliv er noe helt nytt er det ofte vanskelig å finne ut av hvordan de skal lære opp disipler og hvem som skal være ledere. Urkirken møtte de samme utfordringene.

Inspirasjon til bønn

Be for de som disippelgjør troende med muslimsk bakgrunn. Må de ha visdom og ydmykhet mens de lærer videre alt Jesus befalte. (Matt 28,19-20)

Be for troende med muslimsk bakgrunn som nå lærer å danne fellesskap og organisere krier i områder uten kirker fra før. (Rom 15,20-21)

Be om at de troende må være ett, slik Jesus ba. Må de være forent i kjærlighet og et levende vitne om vår Far. (Joh 17,20-25)

Vi ser framover ... og fortsetter i bønn

Når vi ser tilbake på hva Gud har gjort de siste 30 år, og betrakter verden rundt oss i dag, får vi et hint om hva som er i vente de neste 10 år med kristent arbeid blant muslimer.

I møte med slike utviklinger må vi ha økt tillit til Gud og forhåpning til hans løfter om fremtiden.

Midt på natten 11. mars 1812 brant et lager i Serampore, India ned. I løpet av noen timer gikk manuskripter med oversettelser av det nye testamente til 14 nye språk opp i flammer, sammen med andre verdifulle manuskripter og 600 000 papirark.

Heldigvis ble trykkeripressen berget, men de hadde ingen sikkerhetskopier av dokumentene. Kun noen dager senere var pionermisjonærene William Carey, Joshua Marshman og William Ward i gang med nye oversettelser. Etter hvert fikk de utgitt Det nye testamente på hele 38 nye språk. Deres innsats inspirerte Henry Martin i Patna. Hans senere utgivelse av Det nye testamentet på urdu var den første oversettelsen for muslimer.

Carey og hans venner lot seg ikke stoppe av en voldsom brann. De ga heller ikke opp da de mistet sine kjære, hadde misforståelser, ble motarbeidet av britiske myndigheter, kjempet med sykdom, og mye mer. Tvert imot, da Carey var på det laveste en gang i Serampore, muligens etter brannen, skal han ha sagt, «Fremtiden skinner like lyst som Guds løfter.»

Uansett hva som møter oss i løpet av 2020-årene, må vi også være overbevist om at fremtiden skinner like lyst som Guds løfter, idet vi fortsetter i bønn for verdens muslimer.

Dr. Steve Cochrane har engasjert seg i forholdet mellom muslimer og kristne i over 35 år. Han har vært misjonær, historiker, forsker og venn. Les mer på hans blogg: www.stevecochrane823.com.

Ta med disse punktene i dine bønner

Global økningen i antall troende med muslimsk bakgrunn som følger Jesus og stadig mer tar lederskap i menigheten.

Forfølgelsen er også økende. Den rammer mange troende, spesielt de med muslimsk bakgrunn.

Framgang og nye initiativ innen forsoningsarbeid mellom kristne og muslimer.

Enda bredere mobilisering av kristne – fra alle folkegrupper – til å engasjere seg med muslimer. Må de dele sin tro lokalt og globalt.

Konflikter og miljøutfordringer gjør verden stadig mer ustabil.

June 25th
2022

Telenor Arena
OSLO, NORWAY

ALL IN
for Jesus

THE SEND • ANNOUNCEMENT • THE SEND • ANNOUNCEMENT • THE SEND

THE SEND

KOMMER
TIL NORGE

THE SEND • ANNOUNCEMENT • THE SEND • ANNOUNCEMENT • THE SEND

 @thesendnorway

 @thesendnorway

 @thesendnorway

thesend.no

Inspirasjon til å engasjere deg

MODIGE KVINNER

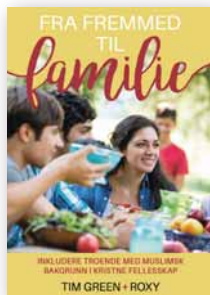
-Hemmelige agenter for Jesus i den muslimske verden

av Tom Doyle og JoAnn Doyle
Til tross for overhengende fare, våger stadig flere kvinner aktivt å påvirke sine ektemenn og barn og føre dem til tro på Jesus. Når Gud setter en muslimsk kvinne fri, blir hun en ustopkelig kraft for ham.

TIL NABOER OG NASJONER

av Jeannie Marie, Proklamedia
En annerledes bok fylt med praktisk råd og gode eksempler. Ditt daglige liv kan få ny mening når du blir godt kjent med mennesker fra andre kulturer.

FRA FREMMED TIL FAMILIE

av Tim Green og Roxy

Forstår vi hvor krevende det kan være for muslimer å komme til tro på Kristus? Er vi klar over hvor sterke bånd de har til sine familier og muslimske fellesskap, og hvordan vi kan hjelpe dem til å erstatte disse i menighetsfellesskapet? Hva kan de med sin unike kulturelle bakgrunn bidra med i våre kristne forsamlinger?

Mer info finnes på nlm.no Bestilling av ressurser og spørsmål sendes til frafremmedtilfamilie@gmail.com

FOR FLERE BØKER SE:

WWW.OPENDOORS.NO/WEBSHOP

NESTE UNÅDDKONFERANSE:
CREDOKIRKEN I BERGEN
28.–29. OKTOBER 2022

Med lidenskap for de som enda ikke har hørt.
NASJONAL MOBILISERING

KOM OG FØLG MEG

Et kurs for nye troende med muslimsk bakgrunn. Bruk det i en gruppe eller sammen med en annen og oppdag hva Bibelen har å si om aktuelle temaer.

Studiebok og veilederbok på norsk:
www.proklamedia.no
Også på mange andre språk:
come-follow-me.org

Al Massira (som betyr «reisen» på arabisk) er et videobasert verktøy utviklet i Midtøsten.

13 undervisningsfilmer som er oversatt til en rekke språk, og blant annet teksten til norsk.

FINN UT MER PÅ
WWW.ALMASSIRA.ORG

Takk for ditt engasjement i 30 dagers bønn for verdens muslimer. Det er godt at du også holder fast på Guds skinnende løfter.

Finn ut mer om denne bønneaksjonen og om andre internasjonale bønneaksjoner:

www.30dagersbonn.no

www.pray30days.org

www.worldprayerguides.org